

உண்மையின் ஒளியை உலகிற்கு ஏந்தியவர்

அ.அல்போன்ஸ்
திருச்சி

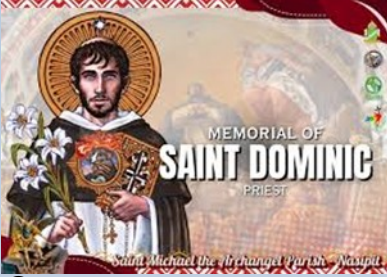

அன் பீன் மடல்

உண்மையின் ஒளியை உலகிற்கு ஏந்தியவர்.

அ. அல்போன்ஸ், திருச்சி.

திருச்சபையின் வரலாற்றில் சில புனிதர்கள் தங்கள் வாழ்வினால் மட்டுமல்ல, தாங்கள் தொடங்கிய இயக்கங்களின் மூலம் நூற்றாண்டுகளாக இறையாட்சியை வளர்த்துக்

கொண்டிருக்கின்றனர். அவ்வகையில் ஆகஸ்ட் 8 அன்று நினைவுகூரப்படும் புனித டொமினிக், "உண்மைக்காக வாழ்ந்தவர்; உண்மையை அறிவித்தவர்; உண்மைக்காகத் துன்பத்தை ஏற்றவர்" என்ற சிறப்பைப் பெற்றவர். அவர் நிறுவிய டொமினிக்கின்ஸ் (Dominicans) உலகம் முழுவதும் இறையியலும், வேதாகமப் போதனையும், கல்வியும், மறைப்பணியும் ஆகியவற்றில் அழியாத தடத்தை ஏற்படுத்தியது.

இயேசு கிறிஸ்து கூறிய "வழியும், உண்மையும், வாழ்வும் நானே" (யோவான் 14:6) என்ற வார்த்தையை; தனது வாழ்வின் மையமாக்கியவர் டொமினிக். அவர் வாளால் அல்ல, வார்த்தையால் போராடினார்; வெறுப்பால் அல்ல, அன்பால் வென்றார்; வாதத்தால் அல்ல, உண்மையால் மனிதர்களைக் கிறிஸ்துவிடம் அழைத்துச் சென்றார்.

1. புனித டொமினிக்கின் பிறப்பும் இறை அழைப்பும்
புனித டொமினிக் கி.பி. 1170-ஆம் ஆண்டு ஸ்பெயினில்

பிறந்தார். சிறுவயதிலிருந்தே விவிலிய வாசிப்பு, ஜெபம், ஏழைகளின் மீதான இரக்கம் ஆகியவற்றில் வளர்ந்தார். பாலென்சியா பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்ந்து பத்து ஆண்டுகள் கல்வி பயிள்வதற்கு முன்பு, டொமினிக் ஒரு மதகுருவாக இருந்த தனது மாமாவிடமிருந்து தனது ஆரம்பக் கல்வியைப் பெற்றார்.

ஒரு காலத்தில் ஸ்பெயினில் கடுமையான பஞ்சம் ஏற்பட்டது. பலர் பட்டினியால் வாடினர். அப்போது டொமினிக் தனது விலை உயர்ந்த நூல்களையே விற்று ஏழைகளுக்குப் பணமாக வழங்கினார். அவர் கூறியதாகப் வரலாற்றில் சொல்லப்படும் வார்த்தை: **"பசியால் மக்கள் இறக்கும்போது, நான் தோலால் கட்டப்பட்ட புத்தகங்களை வைத்திருப்பதில் என்ன பயன்?"**

இது இயேசுவின் போதனையை நினைவுபடுத்துகிறது.

"இரண்டு அங்கிகளை உடையவர் இல்லாதவரோடு பகிர்ந்து கொள்ளட்டும்." (லூக்கா 3:11)

அறிவெல்லாம் பெற்றிருப்பினும், ... என்னிடம் அன்பு இல்லையேல்

நான் ஒன்றுமில்லை. (1 கொரிந்தியர் 13:2).

டொமினிக்கின் வாழ்வு இந்த உண்மையை வெளிப்படுத்தியது.

2. உண்மையை உரக்க உரைத்தவர்.

அவருடைய காலத்தில் பல தவறான போதனைகள் திருச்சபையைக் குழப்பின. குறிப்பாகத் தென்பிரான்சில் பலர் உண்மையான நற்செய்தியிலிருந்து விலகிச் சென்றனர். பலர் அவர்களை வன்முறையால் திருப்ப

முயன்றனர். ஆனால் டெரமினிக் வேறு பாதையைத் தேர்ந்தெடுத்தார்.

அவர் நினைத்தது: தவறான போதனையை வெல்ல வேண்டுமென்றால், உண்மையான போதனை தேவை.

இது பவுலின் வார்த்தையை நினைவூட்டுகிறது.

"இறைவார்த்தையை அறிவி. கண்டித்துப் பேசு; கடிந்துகொள்; அறிவுரை கூறு; மிகுந்த பொறுமையோடு கற்றுக்கொடு..." (2 தீமோத்தேயு 4:2)

இயேசுவும் மக்களை வாளால் வெல்லவில்லை.

உண்மையால் வென்றார்.

"உண்மையை அறிந்தவர்களையும் இருப்பீர்கள். உண்மை உங்களுக்கு விடுதலை அளிக்கும்". (யோவான் 8:32)

டெரமினிக்கின் வாழ்வின் மையக் கருத்து இதுவே.

3. விளக்குத் தண்டின் மீது வைத்த விளக்கு.

டெரமினிக் மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்கு பெற

விரும்பவில்லை. மாறாக, அவர்கள் வாழும்

வாழ்க்கையையே வாழ்ந்தார். அவர் கால்நடையாகப் பயணம் செய்தார். எளிய உணவை உண்டார்.

ஏழைகளோடு தங்கினார். இரவு முழுவதும் ஜெபித்தார்.

அதனால் மக்கள் கூறினார்கள்: "இவர் போதிப்பதை முதலில் வாழ்கிறார்."

இது இயேசுவின் அழைப்பாகும். "நீங்கள் உலகிற்கு ஒளியாய் இருக்கிறீர்கள்." (மத்தேயு 5:14-16)

விளக்கு ஒளி கொடுப்பது அதன் இயல்புபோல,

கிறிஸ்தவரின் வாழ்க்கை நற்செய்திக்கு சாட்சியாக இருக்க வேண்டும்.

4. விவிலிய அறிவும் பரிசுத்த வாழ்வும் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும்

புனித டெரமினிக் வாழ்ந்த காலத்தில் பல தவறான போதனைகள் திருச்சபையைப் பாதித்துக் கொண்டிருந்தன. குறிப்பாக “அல்பிஜென்சியர்கள்” என்ற குழுவினர் உலகத்தைத் தீமையானதாகக் கருதி, கிறிஸ்தவ நம்பிக்கையின் பல அடிப்படை உண்மைகளை மறுத்தனர். இவர்களை வன்முறையாளர் அல்ல, அன்பாளரும் சத்தியத்தின் அறிவாளரும் வெல்ல வேண்டும் என்று டெரமினிக் நம்பினார். டெரமினிக் கல்விக்கு மிகுந்த முக்கியத்துவம் கொடுத்தார்.

அவர் உணர்ந்தார்:

அறியாமை பல தவறுகளுக்குக் கதவைத் திறக்கும். எனவே இறையியல், தத்துவம், ஜெபம், துறவு — அனைத்தையும் ஒன்றாக இணைத்தார்.

"ஞானத்தைத் தேடிப் பெறுவதே ஞானமுள்ள செயல்."

(நீதிமொழிகள் 4:7)

மேலும், இது நீதிமொழியின் போதனை

"முழு மனத்தோடு ஆண்டவரை நம்பு." (நீதிமொழிகள் 3:5)

அறிவும் விகவாசமும் எதிரிகள் அல்ல; உண்மையான அறிவு இறைவனை நோக்கி வழிநடத்துகிறது.

5. ஜெபம் — அவரது பிரசங்கத்தின் உயிர்நாடி

டெரமினிக்கின் வாழ்க்கையைப் பார்த்தவர்கள் அவர் இரவு முழுவதும் இறைவனிடம் அழுதுகொண்டு ஜெபிப்பதை கண்டனர்.

அவரது பிரசித்தமான ஜெபம்:

"ஆண்டவரே! பாவிகளுக்கு என்ன ஆகும்?"

இந்த ஜெபம் மோசேயின் பரிந்துரை ஜெபத்தை நினைவூட்டுகிறது.

"நீர் அவர்கள் பாவத்தை மன்னித்தருளும். இல்லையேல், நீர் எழுதிய உம் நூலிலிருந்து என் பெயரை நீக்கிவிடும்" என்றார்." (யாத் 32:32)

பவலும் இதே மனநிலையை வெளிப்படுத்துகிறார்.

6. ஜெபமாலையின் தூதர்

1214-ஆம் ஆண்டில்,

டெரமினிக் மேற்கொண்ட கடுமையான உடல் சார்ந்த தவ வாழ்வு அவரை ஆழ்ந்த மயக்க நிலைக்கு (கோமா) இட்டுச் சென்றது;

அந்நிலையில் கன்னி மரியா அவருக்குக் காட்சியளித்து, ஜெபமாலையின் சிறப்பை

எடுத்துரைத்து அந்தச் செபத்தைப் பரப்புமாறு பணித்ததாகக் கூறப்படுகிறது. கிறிஸ்து மனித உருவெடுத்ததையும் அவரது வாழ்வையும் மையமாகக் கொண்ட ஜெபமாலையின் டெரமினிக்கன் ஆன்மீகத்தின் முக்கிய அங்கமாக மாறியது.

ஜெபமாலை என்பது வெறும் வார்த்தைகளை மீண்டும் மீண்டும் சொல்வது அல்ல; கிறிஸ்துவின் வாழ்வின் மறைபொருள்களை தியானிப்பதாகும். இதன் மூலம் விசுவாசி இயேசுவின் வாழ்க்கை, மரணம், உயிர்த்தெழுதல் ஆகிய இரட்சிப்பின் நிகழ்வுகளில் ஆழமாக நுழைகிறார்

7. சிலுவையும்த் பிரசங்கமும்

இயேசுவின் நற்செய்தியின் மையம் சிலுவை.
"நாங்கள் சிலுவையில் அறையப்பட்ட கிறிஸ்துவைப் பற்றிப் பறைசாற்றுகிறோம்." (1 கொரிந்தியர் 1:23)
டெமியனிக்கின் பிரசங்கமும் இதே மையத்தைக் கொண்டிருந்தது.
சிலுவை என்பது தேவ்வியின் சின்னம் அல்ல.
அது:

- அன்பின் வெற்றி,
- உண்மையின் வெற்றி,
- தியாகத்தின் வெற்றி,
- உயிர்த்தெழுதலின் தொடக்கம்.

அதனால் அவர் எந்தப் பிரசங்கத்திலும் கிறிஸ்துவின் சிலுவையை மறக்கவில்லை.

8. திருச்சபைக்கான அவரது நிலையான பங்களிப்பு

டெமியனிக் நிறுவிய பிரசங்க சபை உலகம் முழுவதும் பல நூற்றாண்டுகளாக:

- விவிலியத்தை கற்பித்தது.
- பல்கலைக்கழகங்களை உருவாக்கியது.
- சபைகளின் பணிகளை முன்னெடுத்தது.
- ஏழைகளுக்குச் சேவை செய்தது.
- இறையியலை வளர்த்தது.

இந்த மரபிலிருந்து உலகப் புகழ்பெற்ற

இறையியலாளரான தாமஸ் அக்வினாஸ் போன்றோர்
தோன்றினர். அறிவும் விகவாசமும் ஒன்றுக்கொன்று
துணை நிற்கின்றன என்பதை அவர்கள் உலகுக்கு
எடுத்துக்காட்டினர்.

9. இன்றைய உலகிற்கு புனித டொமினிக்கின் சவால்
இன்று சமூக ஊடகங்கள், பொய்யான செய்திகள்,
தவறான போதனைகள், மத குழப்பங்கள், சுயநல
சிந்தனைகள் ஆகியவை மனித மனங்களை
ஆட்கொள்கின்றன.

இத்தகைய சூழலில் டொமினிக் நமக்குச் சொல்லும்
செய்தி:

- உண்மையைத் தேடு.
- வேதாகமத்தை அறிந்து கொள்.
- ஜெபத்தில் நிலைத்திரு.
- அன்போடு உண்மையைப் பேசு.
- வாழ்வால் சாட்சி கொடு.

"அன்பின் அடிப்படையில் உண்மை பேசுவோம்."

(எபேசியர் 4:15)

உண்மையைப் பேசுவது மட்டும் போதாது; அன்பில்லாத உண்மை காயப்படுத்தும். அன்புடனான உண்மை குணப்படுத்தும்.

10. சிலுவையோடு இணையும் இறையியல் சிந்தனை
புனித டொமினிக்கின் வாழ்க்கையின் உச்சம் சிலுவையிலேயே நிறைவடைகிறது. ஏனெனில் அவர் அறிவித்த உண்மை ஒரு கருத்தியல் அல்ல; சிலுவையில் தம்மை அர்ப்பணித்த கிறிஸ்துவே. கல்வியும், இறையியலும், பிரசங்கமும், ஜெபமும், துறவறமும் அனைத்தும் சிலுவையை நோக்கிச் செல்கின்றன. சிலுவையில் இயேசு பேசவில்லை என்று தோன்றினாலும், அங்கேயே இறைவனின் உயர்ந்த பிரசங்கம் ஒலித்தது. அன்பு, மன்னிப்பு, நீதியும் இரக்கமும் ஒன்றாகச் சந்தித்த இடம் சிலுவை. புனித டொமினிக் இதையே உலகிற்கு எடுத்துரைத்தார். ஆகவே, அவர் நமக்குக் கற்பிப்பது: "சிலுவையை அறிவிக்கும் முன், சிலுவையின் வாழ்க்கையை வாழுங்கள்."
" நான் உங்களிடையே இருந்தபோது மெசியாவாகிய இயேசுவைத்தவிர, அதுவும் சிலுவையில் அறையப்பட்ட அவரைத் தவிர, வேறு எதையும் அறிய வேண்டும் என்று நினைக்கவில்லை." (1 கொரிந்தியர் 2:2)
அந்தக் காலகட்டத்தில் அவர் சுமார் 1,00,000 பேரை மதம் மாற்றியதாகக் கூறப்படுகிறது.

பல வரகக் கால உடல்நலக்குறைவுக்குப் பிறகு, புனித டொமினிக் 1221-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 6-ஆம்

தேதி இத்தாலியில் காலமானார். 1234-ஆம் ஆண்டில் ஒன்பதாம் கிரிகேரீ பேர்ப்பாண்டவரால் அவர் புனிதராக அறிவிக்கப்பட்டார்.

புனித டெய்னிக் ஒரு
துறவி மட்டுமல்ல; உண்மையின்
காவலர், ஜெபத்தின் மனிதர்,
வேதாகமத்தின் ஆசிரியர்,
ஏழைகளின் நண்பர்,
கிறிஸ்துவின் பிரசங்கி. அவரது
வாழ்க்கை நமக்கு ஒரு நிரந்தர
அழைப்பை விடுக்கிறது:
உண்மையை அறிந்து,
உண்மையை வாழ்ந்து,
உண்மையை அன்போடு
அறிவிக்க வேண்டும்.

இன்றைய உலகில் பல குரல்கள்
நம்மை அழைக்கின்றன; ஆனால்
கிறிஸ்துவின் குரல் மட்டுமே

இரட்சிப்பின் குரல். அந்தக் குரலைக் கேட்டு, அதை
வாழ்ந்து, பிறருக்குச் சொல்லிச் செல்லும் திருச்சபையாக
நாம் மாறும்போது, புனித டெய்னிக்கின் மரபு நம்
வாழ்க்கையிலும் தொடரும். அவரது வாழ்வின்
இலட்சியமான "உண்மை", இறுதியில் சிலுவையில்
வெளிப்பட்ட கிறிஸ்துவின் அன்பிலும்
உயிர்த்தெழுதலிலும் முழுமை பெறுகிறது. அதுவே
கிறிஸ்தவப் பிரசங்கத்தின் இதயமும், புனித
டெய்னிக்கின் நிலையான சாட்சியுமாகும்.